

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Secunda est eorum, qui dicunt hominem illum ex tribus substantiis vel duabus naturis constare, & hunc fatentur vnam esse personam ante incarnationem simplicem tantum, sed in incarnatione compositam: ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

tiam, quam habet verbum cum quo est una persona. Nec tamen in superiorib. legitur, quod homo ille sit una persona cum verbo, & sit ipsum verbum, sed etiam quod anima rationalis & caro eadem persona sit, & Christus sit, & Deus.

Aliorum sententia.

D

Sunt autem & alii qui istis in parte consentiunt, sed dicunt hominem illum non ex anima rationali & carne tantum, sed ex humana & diuinatura, id est, ex tribus substantiis, diuinitate, carne, & anima constare: & hunc Iesum Christum fatentur, & unam personam tantum esse: ante incarnationem vero, solummodo simplicem, sed in incarnatione factam compositam ex diuinitate & humanitate. Nec est ideo alia persona, quam prius, sed cum prius esset Dei tantum persona, in incarnatione facta est etiam hominis persona: non ut duae essent personae, sed ut una & eadem esset persona Dei & hominis. Persona ergo quae prius erat simplex, & in una tantum natura existens, in duabus & ex duabus subsistit naturis: & persona quaeratur tantum Deus erat, facta est etiam versus homo subsistens non tantum ex anima & carne, sed etiam ex diuinitate, ne tamen persona illa debet dici facta persona, quanvis dicatur facta persona hominis. Facta est igitur illa persona (ut quibusdam placet) quiddam subsistens ex anima & carne, sed non est facta persona vel substantia vel natura: & in quantum est illa subsistens, complicita est: in quantum autem verbum est, simplex est.

Lanfrancus
ad sexiam
Berengarii
objectionem
responsione
id habet, &
referitur de
consec. dist.
2 à Gracia-
no.

Authoritates etiam ponit, quae hanc probant sententiam.

E

De hoc Aug. in lib. sententiarum Prospeti ait, Modis omnibus approbare contendimus sacrificium ecclesie duob. costare, duobus confici: visibili elementorum specie, & inuisibili domini nostri Iesu Christi carne & sanguine, sacramento & re sacramenti, id est, corpore Christi: sicut Christi persona con-

stat

Hac opere non
tenetur.

stat & conficitur ex Deo & homine, cum ipse Christus verus sit Deus & verus homo. Quia omnis res illarum rerum naturam & veritatem in se continet, ex quibus conficitur. De hoc eodem loco. Damasc. Indominio nostro Iesu Christo duas quidem naturas cog-
Cæs. li. 2. de noscim⁹, vnam autem hypostasim ex veritate cōposita. orthod. fidet: tā: Incarnatus est ergo Christus, ex virginē assumēs primitiā nostrā massā, ut ipsa extiterit in carne hypostasis, quæ Dei verbi hypostasis cōposita & facta fuerit, quæ prius simplex erat verbi hypostasis. Cōposita vero ex duabus perfectis naturis, Deitatis & humanitatis: & fecerat ipsa diuinæ verbis Dæ filiationis characteristicum & determinatiū idiomā: secundum quod diuisa est à patre & Sp. S. & carnis characteristicā & determinatiū idiomā: secundum quod differat à matre & reliquis hominibus. Item, vnam hypostasim filii Dei cōfitemur in duabus naturis perfectè se habentibus, deitatis: & humanitatis: & incarnatā esse eandem hypostasim, & has duas naturas custodiri & manere in ipso post unionē, non seorsum & secundum partes ponentes singulām, sed unitas in unicem in vnam cōpositam hypostasim: substantiam n. inquit in unionē: scilicet veram, & non secundum phantasiam: substantialē autem, non duabus naturis perficiētibus alteram, scilicet vnam cōpositam naturam, sed unitas in unicem in vnam hypostasim cōpositam filii Dei: & manere eandem substantiam differentiam determinauimus. Quod creabile mansit creabile, & quod increabile increabile, & mortale mortale, & immortale immortale, & circumscriptibile, circumscribibile, & incircumscribibile incircumscri-
Au. ser. 193. de temp. que est s. in festo etiā Augustinus in libro de Trinitate ait. Que- s. Trinit. 10. inadmodum secundum deitatem una est patris filii quod natura, ita etiā iuxta humanitatem eadem est matris & filii una natura. Ex utraq; ergo substantia-

M m tia

Cap. 17 in
principio.

Substantia & diuinitatis & humanitatis unus at idē est Deus, Dei & hominis filius Iesu Christus, ut verus Deus, ita etiam homo verus. Idem etiam in libr. 13. de Trinit. Sic Deo coniungi potuit humana natura, ut ex duabus substantiis fieret una persona. Ac per hoc iam est ex tribus, Deus, anima, & carne. His aliisque pluribus auctoritatibus se mununt, qui dicunt personam Christi compositam esse vel factam sive constantem ex duabus naturis, sive ex tribus substantiis.

Tertia aliorum sententia.

Sunt etiam alii, qui incarnatione verbi non solum personā ex naturis compositam negant, verū etiam hominem aliquē sive etiā aliquam substatiā ibi ex anima & carne compositā vel factā diffidentur. Sed sic illa duo, scilicet, anima & carnē verbi personę vel naturę unitā esse aiunt, ut non ex illis duobus vel tribus, aliqua natura vel persona fieret sive componeretur, sed illis duobus velut indumento verbum Dei vestiretur, ut mortaliū oculis cōgruēter appareret. Qui ideo dicitur verfactus homo, q̄a veritatē carnis & animę accedit. Quae duo etiā in singularitatē vel unitatē sive personae accepisse legitur, nō quia illa duo vel aliquares ex illis cōposita sit una persona cum verbo, vel sit verbū, sed quia illis duobus accedētib⁹ verbo nō est personarū numer⁹ audi⁹, ut fieret quaternitas in Trin. & quia ipsa persona verbi, q̄ prius erat sine indumento, assumptione indumenti non est dividisa vel mutata, sed una eadēque immutata permanēt. Qui secundū habitū, Deum hominē factum dicunt. Accipiendo n. hominē dict⁹ est Deus, factus est homo, & ppter acceptū hominē, dicitur Deus verē esse homo, & ppter assumentē Deum dicitur homo, esse Deus. Nā si essētialiter, inquit illi Deus esse homo, vel homo esse Deus intelligeretur, tūc Deus assumisset hominē in sexu muliebri, & ma-

Greg. hom.
8. ad cap. I.
Eze. b.